

Nr 68

Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om särskilt uppskattningsvärde på fastighet; given Stockholms slott den 26 februari 1971.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden, föreslå riksdagen att bifalla det förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. STRÄNG

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås regler för åsättande av särskilt uppskattningsvärde på fastighet att användas för fastighetsbelåning. De föreslagna reglerna innebär en förenkling i administrativt hänseende av vad som f. n. gäller och en anpassning till den omorganisation av länsstyrelserna som i annat sammanhang föreslås riksdagen.

Förslag till

Lag om särskilt uppskattningsvärde på fastighet

Härigenom förordnas som följer.

1 §

Särskilt uppskattningsvärde för fastighetsbelåning (preliminärt taxeringsvärde) fastställs enligt denna lag.

Preliminärt taxeringsvärde får åsättas fastighet,

1) om på fastighet verkställts ny-, till- eller ombyggnad efter den tidpunkt, som det för fastigheten senast fastställda taxeringsvärdet avsett, eller

2) om fastighet ändrats eller nybildats genom fastighetsbildning och särskilt taxeringsvärde ej finnes fastställt för det område fastigheten omfattar.

Preliminärt taxeringsvärde gäller från beslutet intill dess nytt taxeringsvärde, avseende tidpunkt efter förändringen eller nybildningen, fastställs för fastigheten.

2 §

Vid åsättande av preliminärt taxeringsvärde tillämpas de grunder som enligt kommunalskattelagen (1928: 370) gäller för åsättande av taxeringsvärde. Uppskattningen skall emellertid ske med hänsyn till fastighetens beskaffenhet vid den tidpunkt då uppskattningen äger rum.

3 §

Behörig att påkalla åsättande av preliminärt taxeringsvärde är den som är ägare av fastigheten.

Den som innehar fastighet med tomträtt eller med vattenfallsrätt eller som innehar ofri tomt i stad har i ägares ställe den behörighet som avses i första stycket.

Den som innehar fastighet med fideikommissrätt skall anses som ägare vid tillämpningen av denna lag.

4 §

Ansökan om preliminärt taxeringsvärde göres skriftligen hos länsstyrelsen i det län där fastigheten är belägen.

I ansökningshandlingen lämnas, i huvudsaklig anslutning till vad som föreskrives om särskild fastighetsdeklaration, de uppgifter som behövs till ledning för uppskattningen. Länsstyrelsen kan anmoda sökanden att komplettera uppgifterna vid äventyr att ärendet ändock prövas.

5 §

Länsstyrelsen upprättar så snart det kan ske förslag till preliminärt taxeringsvärde och översänder förslaget till sökanden för yttrande inom viss tid vid äventyr att ärendet ändock slutligen avgöres.

Länsstyrelsen har rätt att vid ärendets handläggning höra ordföranden i den taxeringsnämnd, som handlägger fastighetstaxering inom det område där fastigheten är belägen samt anlita biträde av sakkunnig.

6 §

Efter utgången av den tid som sökanden enligt 5 § fått sig förelagd för yttrande fattar länsstyrelsen beslut i ärendet.

Mot beslut får talan ej föras.

Om beslutet underrättas sökanden samt den lokala skattemyndigheten.

7 §

För beslut som avses i denna lag utgår avgift enligt följande.

Innefattar beslutet avslag på ansökan eller att ansökan ej upptages till prövning är avgiften 100 kronor.

Har preliminärt taxeringsvärde åsatts, utgår avgift med 300 kronor om fastighetens uppskattade värde ej överstiger 200 000 kronor och i annat fall med 600 kronor.

Har avgiften ej erlagts inom en månad efter det krav på avgiften delgivits sökanden, får utmätning ske för avgiften utan föregående dom.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971, då förordningen (1933: 357) om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet skall upphöra att gälla. I fråga om framställning om åsättande av preliminärt taxeringsvärde som skett före ikraftträdandet gäller dock den upphävda förordningen. Vad som föreskrives i förordningen om länsprövningsnämnd skall fr. o. m. den 1 juli 1971 i stället avse länsstyrelsen. Med taxeringsnämnd avses i förekommande fall även särskild fastighetstaxeringsnämnd.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 26 februari 1971.

Närvarande: statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, HOLMQVIST, ASP-LING, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON, FELDT.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *särskilt uppskattningsvärde på fastighet* och anför.

Inledning

Nya regler gäller fr. o. m. år 1970 för allmän fastighetstaxering och fr. o. m. år 1971 för särskild fastighetstaxering. De nya reglerna, som omfattar såväl materiella bestämmelser som organisations- och handläggningsbestämmelser, har kommit till stånd i huvudsak på grundval av arbete som utförts av de båda fastighetstaxeringskommittéer som tillsattes år 1966. Fastighetstaxeringskommittéerna har avslutat sitt arbete i och med överlämnandet av en promemoria (Ds Fi 1971: 2), Förslag angående bestämmelserna om särskilt uppskattningsvärde på fastighet.

Efter remiss har yttranden över promemorian avgetts av hovrätten för Västra Sverige, statskontoret, kammarrätten, byggnadsstyrelsen, bankinspektionen, försäkringsinspektionen, arbetsmarknadsstyrelsen, bostadsstyrelsen, lantmäteristyrelsen, länsstyrelserna i Stockholms, Uppsala, Kalmar, Skaraborgs, Kopparbergs och Västerbottens län, exekutionsväsendets organisationsnämnd (EON), statens vattenfallsverk, fullmäktige i riksgäldskontoret, Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, Svenska bankföreningen, Svenska sparbanksföreningen, Sveriges jordbruksskassaförbund, Svenska försäkringsbolags riksförbund, Länsförsäkringsbolagens aktiebolag, Svenska kommunförbundet, Svenska landstingsförbundet, Sveriges allmännyttiga bostadsföretag, Sveriges fastighetsägareförbund, Föreningen auktoriserade revisorer, Svenska revisorsamfundet, Svensk industriförening, Svenska byggnadsentreprenörför-

eningen, Sveriges hantverks- och industriorganisation, Sveriges industriförbund, Samfundet för fastighetsvärdering, Sveriges advokatsamfund och Taxeringsnämndsordförandenas riksförbund. Lantbrukarnas riksförbund har åberopat ett yttrande som avgetts av Lantbrukets skatte-delegation.

Nuvarande ordning

Enligt lagen (1933: 359) angående vad med fastighets taxeringsvärde i vissa fall skall förstås skall föreskrift i lag eller författning om fastighets taxeringsvärde såsom grund för beräkning av belopp, intill vilket in-teckning i fastighet må godkännas som säkerhet vid utlåning eller som täckning för fonder eller inlåning, i stället gälla om det preliminära taxeringsvärdet när sådant värde finns. Med preliminärt taxeringsvärde avses i lagen ett för fastighet gällande särskilt uppskattningsvärde för fastighetsbelåning enligt vad därom finns föreskrivet. Härmed åsyftas bestämmelserna i förordningen (1933: 357) om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet (UppskF). Förordningen innehåller följande.

Om ny-, till- eller ombyggnad skett på fastighet efter den tidpunkt, som det för fastigheten senast fastställda taxeringsvärdet avsett, kan fastighetsprövningsnämnd eller länsprövningsnämnd åsätta fastigheten särskilt uppskattningsvärde för fastighetsbelåning (preliminärt taxeringsvärde) att gälla intill dess nytt taxeringsvärde som avser tidpunkt efter ny-, till- eller ombyggnaden fastställts för fastigheten (1 § första stycket UppskF). Även i det fall att fastighet nybildas genom avstyckning eller sammanläggning eller genom att tomt blivit rättsligen bestående kan preliminärt taxeringsvärde åsättas att gälla intill dess nytt taxeringsvärde avseende tidpunkt efter nybildningen blir fastställt för fastigheten eller för område vari den ingår (1 § andra stycket). Vid åsättande av preliminärt taxeringsvärde tillämpas de grunder som gäller för åsättande av taxeringsvärde enligt kommunalskattelagen (1928: 370). Uppskattningen skall emellertid ske med hänsyn till fastighetens beskaffenhet vid den tidpunkt då uppskattningen äger rum (2 §). Behörig att påkalla åsättande av preliminärt taxeringsvärde är fastighetens ägare. När det gäller tomträtt, vattenfallsrätt eller ofri tomt i stad tillkommer behörigheten i stället innehavaren. Den som innehar fastighet med fideikommissrätt anses som ägare (3 §).

Framställning om åsättande av preliminärt taxeringsvärde skall göras skriftligen, vara ställd till fastighetsprövningsnämnden eller länsprövningsnämnden och inges eller insändas till prövningsnämndens kansli (4 § första stycket UppskF). Framställningen bör innehålla de upplysningar som behövs till ledning för uppskattningen, i huvudsaklig an-

slutning till vad som är föreskrivet om särskild fastighetsdeklaration (4 § andra stycket).

Efter viss förberedande behandling, varvid bl. a. iordningställs utdrag av senast upprättade fastighetslängd för fastigheten (5 § UppskF), anmäls ärendet vid sammanträde med fastighetstaxeringsnämnden eller, om denna avslutat sin verksamhet, hos taxeringsnämnden, som kan sammanträda för detta ändamål även sedan dess arbete i övrigt avslutats. Det åligger nämnden att efter sorgfällig prövning föreslå preliminärt taxeringsvärde för fastigheten (6 § första stycket). Nämndens beslut antecknas till protokollet (6 § andra stycket). Protokollet skall sedan i justerat skick tillika med handlingarna i ärendet ofördröjligen översändas till prövningsnämndens kansli (6 § tredje stycket).

Sökanden underrättas om det föreslagna värdet i rekommenderat brev med föreläggande att, om han vill framställa erinran mot förslaget, inkomma med sådan erinran till prövningsnämndens kansli inom viss angiven tid vid äventyr att ärendet ändock företas till avgörande i befintligt skick (7 § UppskF). Efter utgången av den förelagda tiden överlämnas ärendet till fastighetsprövningsnämnden eller, om nämnden avslutat sitt arbete, till länsprövningsnämnden. Nämnden skall företa ärendet till slutligt avgörande utan dröjsmål (8 § första stycket). Före avgörandet skall taxeringsintendenten tillkännage nämnden sin mening (8 § andra stycket). Nämndens beslut protokollförs (8 § tredje stycket). Beslutet meddelas sökanden genom utdrag av protokollet (9 § första stycket). Över beslutet får talan inte föras (8 § fjärde stycket).

Har preliminärt taxeringsvärde åsatts utgår avgift för protokollsutdraget enligt denna tariff (9 § andra stycket UppskF):

Fastighetens uppskattade värde		Avgiftens belopp	
Kronor	Kronor	Kronor	Kronor
	Högst	25 000	25
Lägst 25 100	»	40 000	40
» 40 100	»	55 000	55
» 55 100	»	75 000	75
» 75 100	»	100 000	100
» 100 100	»	200 000	125
» 200 100	»	300 000	150
» 300 100	»	500 000	175
» 500 100	»	700 000	200
» 700 100	»	1 000 000	250
» 1 000 100	»	2 000 000	300
	över	2 000 000	400

Staten är befriad från avgift (12 §). Avgiftsbelagt protokollsutdrag skall tillställas sökanden mot postförskott. Har avgiften inte erlagts inom en månad efter det protokollsutdraget avsänts kan utmätning ske för avgiften (9 § tredje stycket).

Beslut om åsättande av preliminärt taxeringsvärde meddelas taxeringsintendenten och den lokala skattemyndigheten (10 § första stycket UppskF). Underrättelse om gällande preliminära taxeringsvärden lämnas årligen till ordförandena i fastighetstaxeringsnämnderna eller i de lokala taxeringsnämnderna (10 § andra stycket).

UppskF innehåller dessutom bestämmelser om ersättning åt ordförande i fastighetstaxeringsnämnd m. fl. (13 §).

Kungl. Maj:t kan meddela tillämpningsföreskrifter till UppskF (14 §). Detta har skett i kungörelsen (1933: 358) med vissa föreskrifter för tillämpning av förordningen den 14 juni 1933 (nr 357) om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet.

Promemorian

I promemorian lämnas till en början en allmän bakgrund till bestämmelserna om särskilt uppskattningsvärde på fastighet. Det påpekas att syftet med de ifrågavarande bestämmelserna var att bereda ägare till en fastighet, som ökat i värde på grund av ny-, till- eller ombyggnad eller som nybildats, möjlighet att under de delar av året, då tillfälle inte fanns att i vanlig ordning få taxeringsvärde åsatt fastigheten, erhålla ett officiellt värde på fastigheten. Detta värde kunde sedan användas såsom grund för beräkning av det belopp, intill vilket en del kreditinrättningar, försäkringsanstalter m. fl. fick motta inteckning i fast egendom som säkerhet för utlåning och som täckning för fonder. För dessa kreditorgan gällde nämligen att de fick motta inteckningar i fast egendom endast om inteckningen låg inom den intecknade fastighetens taxeringsvärde eller inom viss del av taxeringsvärdet.

Vidare lämnas i promemorian en redogörelse för andra bestämmelser som är av betydelse för lagstiftningen om preliminärt taxeringsvärde. Här kan lämpligen återges följande.

Förordningen (1924: 474) med särskilda bestämmelser om anbringande av omyndigs medel.

Enligt 2 § får utlåning av omyndigs medel utan överförmyndarens samtycke ske endast mot säkerhet av inteckning i jordbruksfastighet eller i hyresfastighet i stad, köping eller municipalsamhälle. Inteckningen skall bl. a. ligga inom 60 % av senast fastställda taxeringsvärdet.

Lagen (1938: 96) om understödsföreningar.

Enligt 19 § första stycket skall de medel som enligt lagen avsatts till fond eller reserverats redovisas bl. a. i skuldförbindelser, för vilka föreningen äger säkerhet genom inteckning i fast egendom inom två tredjedelar av senast fastställda taxeringsvärdet, eller i föreningen tillhörig fastighet intill två tredjedelar av taxeringsvärdet.

Lagen (1948: 433) om försäkringsrörelse.

Enligt 274 § skall vid varje tidpunkt ett belopp motsvarande försäkringsfonden för livförsäkringar vara redovisat i vissa närmare angivna slag av värdehandlingar, bl. a. skuldförbindelser för vilka försäkringsbolaget har säkerhet genom inteckning. När det gäller jordbruks-, bostads-, kontors- eller affärsfastighet skall inteckningen ligga inom fyra femtedelar och i annan fastighet inom två tredjedelar av senast fastställda taxeringsvärde. Beträffande tomträtt till vilken hör byggnad som är avsedd för bostads-, kontors- eller affärsändamål skall inteckningen ligga inom fyra femtedelar och i annan tomträtt inom två tredjedelar av senast fastställda taxeringsvärde, med den ytterligare begränsning som försäkringsinspektionen föreskriver med hänsyn till tomträttsavtalets innehåll eller annan omständighet.

Enligt 275 § skall vid s. k. allframtidsförsäkring eller försäkring för längre tid än tio år när försäkringen är av annat slag än personförsäkring nyssnämnda redovisningsbestämmelser gälla för redovisning av premiereserven.

Meddelar försäkringsbolag såväl livförsäkring som annan försäkring än personförsäkring, skall enligt 277 § tillgångar motsvarande säkerhetsfondens redovisas enligt bestämmelserna i 274 § om försäkringsfond.

Kommunallagen (1953: 753).

Enligt 61 § andra stycket skall penningmedel som inte behövs för nära förestående utbetalningar bl. a. placeras i sådana tillgångar i vilka förmyndare får utan överförmyndarens tillstånd anbringa omyndigs medel. Motsvarande bestämmelser finns i 65 § andra stycket kommunallagen (1957: 50) för Stockholm och i 16 § första stycket lagen (1957: 281) om kommunalförbund.

Förordningen (1956: 629) om erkända arbetslöshetskassor.

Enligt 42 § får viss del av tillgångar som erkänd arbetslöshetskassa skall avsätta som fond med tillsynsmyndighetens medgivande redovisas i skuldförbindelser, för vilka kassan har säkerhet genom inteckningar i annan fastighet än industrifastighet eller i tomträtt inom två tredjedelar av senast fastställda taxeringsvärde.

Reglementet (1961: 265) angående förvaltningen av riks-försäkringsverkets fonder.

Enligt 9 § första stycket får fondmedel placeras i bl. a. skuldförbindelser, för vilka fond äger säkerhet genom inteckning i fast egendom eller tomträtt inom två tredjedelar av senast fastställda taxeringsvärde.

Reglementet (1962: 401) angående förvaltningen av de allmänna försäkringskassornas fonder för den obligatoriska och den frivilliga sjukförsäkringen.

Enligt 2 § får fondmedel placeras i bl. a. skuldförbindelser, för vilka kassan äger säkerhet genom inteckning i annan fastighet än industrifastighet inom två tredjedelar av senast fastställda taxeringsvärde.

I promemorian erinras också om att föreskrifter om fastighets taxeringsvärde som grund för beräkning av belopp intill vilket inteckning i fastighet får godkännas som säkerhet vid utlåning eller som täckning för fonder kan förekomma även vid obligationsupplåning och som villkor för placering av stiftelses medel.

Vissa statistiska uppgifter redovisas i promemorian. Dessa uppgifter torde få bifogas statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga 1*.

Av uppgifterna framgår att antalet framställningar om åsättande av särskilt uppskattningsvärde har uppgått till i medeltal 217 om året för perioden 1965—1970. Av dessa har 3—4 % avslagits av formella skäl. De sammanlagda åsatta uppskattningsvärdena har under åren 1965—1969 uppgått till i medeltal ca 660 milj. kr. per år. Detta har inneburit en genomsnittlig värdehöjning i förhållande till senaste taxeringsvärdet med något över 100 %. Framställningarna under perioden 1965—1969 har fördelat sig på i medeltal följande ägarkategorier, nämligen 50 % fysiska personer, 1 % dödsbon, ca 47 % svenska aktiebolag och 2 % annan juridisk person. I fråga om fastighetstyperna har genomsnittligen ca 3 % avsett jordbruksfastigheter, ca 2 % obebyggda tomter för permanentvillor eller fritidsändamål, ca 45 % bebyggda villafastigheter (en- eller tvåfamiljsfastigheter), ca 15 % fastigheter bebyggda med fritidshus, ca 11 % hyres- och/eller affärsfastigheter och ca 24 % industrifastigheter.

Den genomsnittliga tiden för behandling av framställning om särskilt uppskattningsvärde har enligt promemorian under åren 1965—1969 varit 63 dagar.

Efter att ha inhämtat synpunkter från myndigheter och organisationer har fastighetstaxeringskommittéerna stannat för att framlägga det förslaget att lagen angående vad med fastighets taxeringsvärde i vissa fall skall förstås och UppskF upphävs med verkan fr. o. m. den 1 juli 1971. I stället föreslås en ny lag angående vad med fastighets taxeringsvärde i vissa fall skall förstås som avses skola träda i kraft nämnda datum. Lagförslaget torde få bifogas statsrådsprotokollet i detta ärende som *bilaga 2*. Lagförslaget har den innebörden att den, som enligt föreskrift i lag eller annan författning har att iaktta att fastighets taxeringsvärde skall utgöra grund för beräkning av belopp intill vilket inteckning i fastigheten får godkännas som säkerhet vid utlåning eller som täckning

för fonder, själv skall få uppskatta fastighetens värde efter förändringen. En förutsättning är dock att fastigheten tidigare inte taxerats eller, om taxeringsvärde finns, beträffande fastigheten inträffat sådan förändring som avses i 12 § 2 mom. kommunalskattelagen. Det uppskattade värdet avses skola få gälla till dess fastigheten taxerats vid nästföljande fastighetstaxering. Uppskattningen skall enligt lagförslaget ske med iakttagande av fastighetens beskaffenhet vid tidpunkten för uppskattningen men efter det allmänna prisläge och de grunder i övrigt som tillämpats vid den närmast föregående allmänna fastighetstaxeringen.

I promemorian redovisas följande motiv för förslaget.

Sedan år 1933, då den aktuella lagstiftningen om preliminärt taxeringsvärde tillkom, har utvecklats ett system för statsbelåning av ny-, till- och ombyggnader vari taxeringsvärdena inte längre spelar samma roll som tidigare.

Vidare förekommer inte längre i banklagstiftningen bestämmelser om taxeringsvärde som beräkningsgrund för s. k. kapitaltäckning.

Åtskilliga av de långivande organ som alltjämt kan beröras av reglerna om preliminärt taxeringsvärde sägs ha fått vidgade möjligheter till fri långgivning och dessutom förbättrade resurser för kvalificerad fastighetsvärdering.

Antalet framställningar om åsättande av särskilt uppskattningsvärde har minskat starkt. Tendenser till fortsatt minskning sägs vara uppenbar i alla län, även om antalet varierar mellan länen.

Av de omkring 217 framställningar om åsättande av särskilt taxeringsvärde som inkommit i genomsnitt per år under de sex senaste åren sägs i promemorian en inte ringa del vara föranledd av andra skäl än författningskrav om fondtäckning e. d. Som skäl har således i stället förekommit fastighetsägarens intresse av att få ett officiellt uppskattningsvärde som utgångspunkt för förhandlingar om försäljning, om fördelning av kostnader i samband med gemensamhetsanläggningar eller för att kunna ange pantförskrivna inteckningars läge i emissionsprospekt i samband med obligationsupplåning, m. m.

Ytterligare anges i promemorian att den nuvarande proceduren är alltför omständlig och tidsödande för det fåtal ärenden som förekommer.

Förutom de motiv för avskaffande av nuvarande bestämmelser som nu redovisats innehåller promemorian även en utförlig kritik av bestämmelsernas nuvarande utformning. Det konstateras bl. a. att bestämmelserna är föråldrade och i vissa fall oklara till sin innebörd. Den nya lagstiftningen på fastighetstaxeringens område kräver omarbetningar. Vidare krävs andra bestämmelser också med hänsyn till den nu förestående omorganisationen av prövningsnämnderna. Dessutom påpekas att de avgifter som tas ut i de helt övervägande antalet fall täcker endast en mindre del av de kostnader som uppkommer vid behandlingen av ärenden om åsättande av särskilt uppskattningsvärde. Inte heller

finns det enligt promemorian någon grund för en tariff med högre avgifter för större uppskattningsvärden, eftersom det inte råder något samband mellan ett ärendes svårhetsgrad och uppskattningsvärdets storlek.

Speciellt nämns i promemorian härjämte en brist i nuvarande bestämmelser, nämligen att särskilt uppskattningsvärde får åsättas även om värdehöjningen är så liten att ny- eller omtaxering inte kan ske med hänsyn till 12 § 2 mom. kommunalskattelagen. Detta kan enligt promemorian få till följd att det taxeringsvärde som åsätts nästa gång blir lägre än det särskilda uppskattningsvärdet. Fallet blir aktuellt när åsättandet av taxeringsvärde ökar vid den årligen återkommande särskilda fastighetstaxeringen.

Kommittéerna har vid utarbetandet av sitt förslag räknat med att de myndigheter samt fysiska och juridiska personer som är på ett eller annat sätt beroende av taxeringsvärdet vid placering av fondmedel i regel kan avvakta den närmast inträffande fastighetstaxeringen. Något särskilt behov dessförinnan av ett preliminärt taxeringsvärde skulle således inte behöva föreligga. Det erinras i promemorian att för tillämpning av bestämmelserna om placering av omyndigs medel några regler om preliminärt taxeringsvärde inte fanns före år 1933 och att de nuvarande bestämmelserna inte avsett att täcka något behov i detta speciella fall.

Remissyttrandena

Kommittéförslaget har vid remissbehandlingen fått ett övervägande positivt mottagande. De allra flesta instanserna delar kommittéernas uppfattning att bestämmelserna om särskilt uppskattningsvärde numera förlorat sin väsentliga betydelse och att de kan ersättas av den uppskattningsregel som förordats i kommittéförslaget. Förslaget har emellertid också mött kritik. Från flera håll framhålls att det alltjämt behövs en möjlighet att få ett särskilt uppskattningsvärde på fastighet fastställt genom myndighets medverkan. Invändningar görs därför mot att bestämmelserna slopas.

Bostadsstyrelsen uttalar att taxeringsvärden merendels saknar betydelse för den statliga kreditgivningen till bostadsbyggandet. Styrelsen påpekar emellertid att taxeringsvärdet kan vara ett riktmärke för att bestämma in-teckningssäkerhetens förmåns-läge vid statlig långivning på jordbruksfastighet eller att bevilja lån för förbättring av bostad enligt kungörelsen (1962: 538) om förbättringslån. Styrelsen har ingenting att erinra mot kommittéförslaget.

Länsstyrelsen i Skaraborgs län framhåller att de ifrågavarande bestämmelserna inte längre fyller någon funktion. Eftersom bankers och

andra kreditinrättningars utlåning numera inte anknyter till fastighets taxeringsvärde, torde något behov inte längre föreligga för ägare av fastighet eller annan att få en officiell värdering av fastighet i annan ordning än den som gäller vid allmän eller särskild fastighetstaxering. Skulle undantagsvis ett sådant behov yppa sig anser länsstyrelsen att detta kan tillgodoses genom att den, som behöver den särskilda värderingen, själv låter föranstalta därom på ett ur allmän synpunkt godtagbart sätt. Länsstyrelsen biträder kommittéernas förslag. Uttalanden av samma innebörd görs av *länsstyrelserna i Kalmar och Kopparbergs län* samt *Konungariket Sveriges stadshypotekskassa*.

Statskontoret pekar på att ett slopande av möjligheterna att få preliminärt taxeringsvärde åsatt medför administrativa fördelar.

Lantmäteristyrelsen framhåller att något behov av särskilt uppskattningsvärde inte föreligger såvitt gäller fastighetsbildningslagstiftningen och närliggande lagstiftning. Beträffande uppskattningsvärdet som grund för fördelning av väghållningskostnader anför styrelsen att taxeringsvärdet enligt huvudregeln i 76 § lagen (1939: 608) om enskilda vägar är grund för fördelning av vägkostnaderna i en vägförening bildad enligt nämnda lag. Är fastigheten inte taxerad när vägföreningen bildas skall förrättningsmannen bestämma ett särskilt värde att lägga till grund för fördelning av kostnaderna intill dess taxering skett. Uppkommer frågan om att uppskatta ett värde senare åligger det enligt 85 § lagen (1939: 608) om enskilda vägar länsstyrelsen att efter utredning bestämma detta. Länsstyrelserna torde därmed, säger styrelsen, ha tillämpat det förfaringssätt som finns stadgat i 1933 års förordning. Ett upphävande av nuvarande bestämmelser om särskilt uppskattningsvärde synes i förevarande hänseende inte innebära annat än att handlägningsrutinerna kan komma att ändras.

EON konstaterar att ifrågakommande bestämmelser berör exekutionsväsendet i mycket liten utsträckning. EON anser att ett lagförslag bör utformas så att inom utsökningsrätten uppskattningsvärde i förekommande fall alltid gäller som fastighets taxeringsvärde om inte annat följer av särskild föreskrift.

Kommittéförslaget tillstyrks vidare eller lämnas utan erinran av *byggnadsstyrelsen, bankinspektionen, arbetsmarknadsstyrelsen, länsstyrelserna i Stockholms, Uppsala samt Västerbottens län, statens vattenfallsverk, fullmäktige i riksgäldskontoret, Svenska bankföreningen, Svenska sparbanksföreningen, Sveriges jordbrukskasseförbund, Svenska försäkringsbolags riksförbund, Länsförsäkringsbolagens aktiebolag, Svenska kommunförbundet, Svenska landstingsförbundet, Sveriges allmännyttiga bostadsföretag, Svenska revisorsamfundet, Samfundet för fastighetsvärdering, Sveriges advokatsamfund, Taxeringsnämndsordförandenas riksförbund och Lantbrukets skattedelegation. Föreningen auktoriserade revisorer* tillstyrker förslaget med vissa reservationer:

Försäkringsinspektionen framhåller att effekten av förslaget för försäkringsbolagens och understödsföreningarnas del i praktiken saknar betydelse. Inspektionen vill därför inte motsätta sig ett genomförande av förslaget men ifrågasätter om inte möjligheten att få särskilt uppskattningsvärde borde kunna behållas med ett förenklat förfarande.

Invändningar mot kommittéförslaget framförs av *kammarrätten*, *Sveriges industriförbund*, *Svenska byggnadsentreprenörföreningen*, *Sveriges hantverks- och industriorganisation*, *Sveriges fastighetsägareförbund* och *Svensk industriförening*.

Kammarrätten delar visserligen kommittéernas uppfattning att de nuvarande bestämmelserna om särskilt uppskattningsvärde bör ersättas med moderna regler. Domstolen anser det också riktigt att särskilt uppskattningsvärde skall få sättas bara då förutsättningar för omtaxering föreligger enligt 12 § 2 mom. kommunalskattelagen. Då dessa bestämmelser f. n. överses av den nyligen tillsatta fastighetstaxeringsutredningen anser emellertid kammarrätten att frågan om särskilt uppskattningsvärde bör anstå i avvaktan på resultatet av utredningens arbete.

Sveriges industriförbund framhåller att den beloppsmässigt största delen av de uppskattningsvärden — enligt kommittéerna 660 milj. kr. per år — som åsatts under senare år, torde gälla industrifastigheter. Möjligheten att få ett särskilt uppskattningsvärde fastställt har sålunda enligt förbundet betydelse för det svenska näringslivet och bör behållas. Förbundet uttalar vidare att möjligheten att snabbt få ett officiellt besked angående viss egendoms värde har mycket stor betydelse vid upplåning hos andra långivare än vanliga kreditinstitut samt vid nyemission och obligationsupplåning. Att i nuvarande kreditläge försvåra eller försena sådan upplåning anser förbundet direkt olämpligt.

Även *Svenska byggnadsentreprenörföreningen* pekar på att toppbelåningen av fastigheter ofta sker utanför de reguljära kreditinstituten. Föreningen framhåller att det i sådana fall många gånger är ett villkor för erhållande av kredit att låntagaren kan visa upp ett taxeringsvärde eller annat jämförbart av myndighet uppskattat värde. Ett genomförande av kommittéförslaget skulle enligt föreningen i vissa fall väsentligt försämra kredittagarnas finansieringsmöjligheter.

Svensk industriförening framför inte några invändningar av principiell art mot kommittéförslaget men anser att ett uppskattningsvärde bör kunna erhållas utan kostnad för den sökande.

Departementschefen

En fastighets taxeringsvärde har betydelse på rättsområden även utanför beskattningen. Således finns i bestämmelser om hur fondmedel och andra tillgångar skall redovisas ofta anknytning till taxeringsvärdet, om det är fråga om placering i fastighet. Som framgår av den tidigare redogörelsen förekommer redovisningsbestämmelser av detta slag för försäkringsbolag, understödsföreningar, erkända arbetslöshetskassor, riksförsäkringsverkets fonder, de allmänna försäkringskassornas fonder för den obligatoriska och den frivilliga sjukförsäkringen, kommuner, m. fl.

Allmän fastighetstaxering sker i princip vart femte år. De värden som då fastställs får inte ändras förrän vid nästa allmänna fastighetstaxering annat än under de förutsättningar, som anges i 12 § 2 mom. första stycket kommunalskattelagen, nämligen

om sådant förhållande inträffat att taxeringsenhet bör delas upp i flera taxeringsenheter eller flera taxeringsenheter bör slås samman till en, eller ändring inträtt i fastighets beskattningsnatur, eller fastighet, som förut varit undantagen från skatteplikt, blivit skattepliktig,

eller fastighets värde genom eldsvåda, vattenflöde eller annan sådan anledning eller genom nedrivning av byggnad eller skogsavverkning minskats så mycket att förändringen föranleder en minskning av taxeringsvärdet med minst en femtedel,

eller fortsatt bebyggelse skett på fastighet, som vid den tidpunkt som den nästföregående taxeringen avsett inte varit färdigbyggd,

eller fastighets värde annars genom ny-, till- eller ombyggnad förhöjts så mycket att därav föranleds en ökning av taxeringsvärdet med minst en femtedel.

Finns skäl till ny- eller omtaxering enligt någon av de grunder nu nämnts, sker detta vid den särskilda fastighetstaxering som äger rum varje år i taxeringsperioden mellan två allmänna fastighetstaxeringar.

Sedan år 1933 finns dessutom en möjlighet att som grund för beräkning av belopp intill vilket inteckning i fastighet kan godkännas som säkerhet vid utlåning eller som täckning för fonder eller inlåning få fastställt ett särskilt uppskattningsvärde för fastighetsbelåning, ett s. k. preliminärt taxeringsvärde.

Preliminärt taxeringsvärde kan åsättas om ny-, till- eller ombyggnad skett på fastigheten efter den tidpunkt som det för fastigheten senast fastställda taxeringsvärdet avsett. Även i vissa fall av fastighetsbildning kan preliminärt taxeringsvärde åsättas. Preliminärt taxeringsvärde gäller intill dess nytt taxeringsvärde, som avser tidpunkt efter ny-, till-

eller ombyggnaden eller fastighetsbildningsåtgärden, blir fastställt för fastigheten.

Enligt gällande bestämmelser skall preliminärt taxeringsvärde åsättas av fastighetsprövningsnämnd eller länsprövningsnämnd sedan förslag avlämnats av fastighetstaxeringsnämnd eller, om denna avslutat sin verksamhet, av taxeringsnämnden. Har preliminärt taxeringsvärde åsatts, utgår avgift enligt särskild tariff som jag redovisat i det föregående. Avgiften är lägst 25 kr. och högst 400 kr. samt stiger i proportion till det uppskattade värdet.

Fastighetstaxeringskommittéerna, som nu avslutat sitt arbete, har i en promemoria (Ds Fi 1971: 2), Förslag angående bestämmelserna om särskilt uppskattningsvärde på fastighet, förordat ett avskaffande av de nuvarande bestämmelserna om preliminärt taxeringsvärde. I stället föreslås en bestämmelse av innebörd att om i lag eller författning föreskrivits för myndighet eller annan att fastighets taxeringsvärde skall utgöra grund för beräkning av belopp, intill vilket in-teckning i fastighet kan godkännas som säkerhet vid utlåning eller som täckning för fonder, det värde vartill fastigheten uppskattas av den föreskriften gäller får läggas till grund för beräkningen. Som ytterligare förutsättning avses dock skola gälla att fastigheten inte tidigare blivit taxerad eller, sedan den senast åsatts taxeringsvärde, genomgått sådan förändring som avses i 12 § 2 mom. kommunalskattelagen. Uppskattningen avses skola ske efter det allmänna prisläge och de grunder i övrigt som tillämpats vid den närmast föregående allmänna fastighetstaxeringen, varvid fastighetens beskaffenhet vid den tidpunkt då uppskattningen äger rum skall beaktas.

Fastighetstaxeringskommittéernas förslag har rönt ett övervägande positivt gensvar vid remissbehandlingen. Flera remissinstanser som företräder låntagarintressen, bl. a. Svenska byggnadsentreprenörföreningen, är dock av den uppfattningen att förslaget skulle i vissa fall väsentligt försämra kredittagares möjligheter att tillgodose sina finansieringsbehov.

I promemorian lämnas vissa statistiska uppgifter för vilka redogjorts i det föregående. De sammanlagda åsatta uppskattningsvärdena har under åren 1965—1969 uppgått till i medeltal ca 660 milj. kr. per år. Detta har inneburit en genomsnittlig värdehöjning i förhållande till senaste taxeringsvärdet med något över 100 %. Av de statistiska uppgifterna framgår vidare att ca 50 % av framställningarna under nyssnämnda period gjorts av fysiska personer och ca 47 % av svenska aktiebolag. Av framställningarna har 45 % avsett bebyggda villafastigheter, 15 % fritidsfastigheter, 11 % hyres- och/eller affärsfastigheter samt 24 % industrifastigheter.

Det statistiska materialet visar att bestämmelserna om preliminärt taxeringsvärde tillgodoser ett visst behov i samhället. Visserligen är an-

talet framställningar per år blygsamt — det uppgår till i medeltal för perioden 1965—1970 årligen 217. Det årliga kreditunderlag som tillföres fastighetsmarknaden är emellertid inte ringa. Som framgått av min tidigare redogörelse för nu gällande förutsättningar för ny- och omtaxering omfattas inte all byggnadsverksamhet omedelbart av den ordinära taxeringen; det kan ibland dröja till nästa allmänna fastighets-taxering innan värdet justeras. Härav uppkommer onekligen olägenheter i fastighetskredithänseende med hänsyn till de förut omnämnda reglerna om fondtäckning och redovisning av tillgångar. Det kan givetvis göras gällande att den riktiga metoden att komma till rätta med dessa olägenheter inte bör sökas i reglerna om taxeringsvärde utan i reglerna om fondtäckning och redovisning av tillgångar. Jag kan i detta sammanhang nämna att fondtäckningsbestämmelserna för försäkringsbolagen, riksförsäkringsverket och de allmänna försäkringskassorna är föremål för översyn av 1968 års kapitalmarknadsutredning. I avvaktan på utredningsresultatet, som torde få till följd att behovet av bestämmelser om preliminärt taxeringsvärde kommer att minska avsevärt, är det enligt min uppfattning av betydelse att i princip behålla hittillsvarande möjligheter att få sådant värde åsatt fastighet. Fastighetstaxeringskommittéernas förslag innebär i ett visst avseende en försämring av nuvarande läge. Rätten att bestämma låncunderlag, som enligt förslaget skulle tillkomma den som i det särskilda fallet berörs av föreskrifterna om taxeringsvärde som underlag, avses nämligen vid ny-, till- eller ombyggnad skola bli begränsad till de fall av värdeändring som omfattas av 12 § 2 mom. kommunalskattelagen, dvs. där värdeändringen uppgår till 20 %. Enligt min mening bör rätt att begära preliminärt taxeringsvärde föreligga i samma utsträckning som f. n. Nuvarande förfarande, som innebär beslutsfattande av fastighetsprövningsnämnd respektive prövningsnämnd efter förslag från fastighetstaxeringsnämnd respektive taxeringsnämnd bör emellertid kunna förenklas avsevärt. Ett annat förfarande än det nu gällande krävs dessutom med hänsyn till den förestående omorganisationen inom länsstyrelserna, vilket bl. a. innebär inrättande av skatterätter och länsrätter. Som hittills bör tas ut en avgift då preliminärt taxeringsvärde begärs. Avgiften bör i princip täcka kostnaderna för värderingen.

Min lösning ter sig i princip på följande sätt. Nuvarande bestämmelser om giltigheten av preliminärt taxeringsvärde enligt lagen (1933: 359) angående vad med fastighets taxeringsvärde i vissa fall skall förstås behålls oförändrade. Bestämmelsernas avfattning är en smula föråldrad — bl. a. förekommer uttrycket ”inlåning” som numera inte har någon tillämpning — men någon ändring i sak är inte behövlig. Förordningen (1933: 357) om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet (UppskF) upphävs och ersätts med en ny lag om särskilt uppskattningsvärde på fastighet. Enligt denna lag skall i

samma utsträckning som gäller f. n. fastighetsägare kunna påkalla åsättande av preliminärt taxeringsvärde. Vid åsättande av preliminärt taxeringsvärde bör som hittills tillämpas de grunder som enligt kommunalskattelagen gäller för åsättande av taxeringsvärde. Detta innebär bl. a. att uppskattningen skall ske efter det allmänna prisläge och de uppskattningsgrunder i övrigt som tillämpats vid den närmast föregående allmänna fastighetstaxeringen. Uppskattningen bör emellertid innefatta en fullständig nyvärdering och skall ske med hänsyn till fastighetens beskaffenhet vid den tidpunkt då uppskattningen äger rum. Preliminärt taxeringsvärde bör även i fortsättningen få gälla intill dess nytt taxeringsvärde, avseende tidpunkt efter förändringen, fastställs för fastigheten.

Ansökan om preliminärt taxeringsvärde bör göras hos länsstyrelsen i det län där fastigheten är belägen. I ansökningshandlingen bör sökanden åberopa den utredning som grundar hans begäran. Det är lämpligt att utredningen är av samma omfattning som krävs vid särskild fastighetstaxering enligt fastighetsdeklarationsformuläret. Länsstyrelsen bör kunna infordra kompletterande utredning. Därefter upprättar länsstyrelsen så snart det kan ske ett förslag till preliminärt taxeringsvärde. Därvid bör länsstyrelsen kunna höra ordföranden i den taxeringsnämnd som har hand om fastighetstaxering i det område där fastigheten ligger. Även särskilda sakkunniga bör kunna anlitas. Förslaget utsänds till sökanden för yttrande inom viss tid. Därefter fattar länsstyrelsen beslut om preliminärt taxeringsvärde. Mot beslutet bör talan ej få föras. I fastighetsbildningsfallen och vid mera omfattande ny-, till- eller ombyggnad kommer fastigheten alltid att underkastas granskning redan påföljande år.

Frågan om var ärenden rörande preliminärt taxeringsvärde skall handläggas inom länsstyrelsen får avgöras i arbetsordning för länsstyrelsen. Jag förutsätter dock att handläggningen skall ske inom skatteavdelningen.

Påkallande av preliminärt värde bör föranleda avgift. Avgiften bör, som jag tidigare framhållit, i princip täcka kostnaderna för värderingen. Det är emellertid inte lämpligt att påföra kostnaderna efter särskild utredning. I stället bör som hittills användas en schablonmetod. Värderingskostnaderna står visserligen inte i proportion till det värde som blir åsatt, men det förefaller ändå rimligt att låta avgifterna stiga ju högre värdet är på det objekt som skall värderas. Följande tariff förefaller lämplig.

Fastighetens uppskattade värde Kronor	Avgiftens belopp Kronor
0 — 200 000	300
200 001 —	600

Innefattar beslutet avslag på ansökan eller att ansökan ej upptas till prövning bör avgiften vara 100 kr.

Har preliminärt taxeringsvärde åsatts bör underrättelse härom ske till den lokala skattemyndigheten, som sedan i sin tur bör underrätta vederbörande taxeringsnämnd.

Det ankommer på Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer att meddela de närmare föreskrifter som behövs för tillämpningen av de nya reglerna om åsättande av preliminärt taxeringsvärde.

De nya reglerna bör få tillämpas fr. o. m. den 1 juli 1971, alltså samtidigt med att den nya länsstyrelsereformen avses träda i kraft. Det bör i sammanhanget påpekas att ny- och omtaxeringsbestämmelserna i 12 § 2 mom. kommunalskattelagen är föremål för översyn. En omarbetning av dessa bestämmelser liksom den förutnämnda översynen av placeringsbestämmelserna för försäkringsbolagen m. fl. kan få till följd en ändrad tillämpning även av de nu aktuella bestämmelserna.

Hemställan

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att antaga inom finansdepartementet upprättat förslag till *lag om särskilt uppskattningsvärde på fastighet.*

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

*Bilaga 1***Vissa statistiska uppgifter**

Antalet framställningar om åsättande av särskilt uppskattningsvärde har i medeltal för perioden 1965—1970 årligen uppgått till 217. Blott 3 à 4 % av dessa har avslagits av skilda formella skäl. Framställningarnas fördelning på olika år och län framgår av följande tablå.

Län	Antal framställningar år					
	1965	1966	1967	1968	1969	1970
AB	59	74	68	24	4	28
C	7	3	16	9	2	5
D	5	3	1	4	—	1
E	9	7	6	6	1	2
F	4	7	3	5	—	5
G	5	6	2	2	1	4
H	10	8	4	11	5	3
I	1	—	2	2	1	1
K	7	11	16	17	3	5
L	19	15	23	3	1	1
M	61	59	70	67	14	17
N	6	10	5	6	—	2
O	15	9	6	4	4	13
P	17	11	1	2	1	4
R	3	5	5	2	—	1
S	9	6	6	4	2	2
T	1	4	4	3	1	1
U	6	8	5	10	4	5
W	11	7	2	4	—	2
X	11	12	8	13	5	4
Y	4	10	9	13	2	2
Z	5	9	9	5	—	2
AC	5	14	16	11	5	8
BD	9	8	10	5	1	2
Summa	289	306	297	232	57	120

De sammanlagda åsatta uppskattningsvärdena har under åren 1965—1969 uppgått till i medeltal ca 660 milj. kr. per år. Detta har inneburit en genomsnittlig värdehöjning i förhållande till senaste taxeringsvärdet med något över 100 %. I samtliga fall har uppskattningsvärdet även fördelats på delvärden som anges i 10 § kommunalskattelagen.

Av de fastighetsägare som gjort framställning om uppskattningsvärde har i medeltal under perioden 1965—1969 ca 50 % varit fysiska personer, 1 % dödsbon, ca 47 % svenska aktiebolag samt 2 % annan juridisk person.

Vad gäller de fastighetstyper framställningarna avsett har genomsnittligen ca 2 % utgjorts av obebyggda tomter för permanentvillor eller fritidsändamål, ca 45 % varit bebyggda villafastigheter (för en- eller

tvåfamiljs permanentvillor), ca 15 % avsett fastigheter bebyggda med fritidshus medan ca 11 % varit hyres- och/eller affärsfastigheter och ca 24 % industrifastigheter. Endast ca 3 % av framställningarna har hänfört sig till jordbruksfastigheter.

De åberopade skälen för framställningarna har i genomsnitt varit till ca 13 % fastighetsbildning, till ca 77 % ny-, till- eller ombyggnadsåtgärder på fastigheten samt till ca 10 % en kombination av de båda skälen.

Under åren 1965—1969 har i medeltal per år erlagts något mer än 30 000 kr. i avgifter för att prövningsnämnderna (fastighetsprövningsnämnderna) efter framställningar åsatt särskilda uppskattningsvärden. Avgiftsbeloppet har i genomsnitt per framställning uppgått till 138 kr. Fördelningen på skilda avgiftsklasser av beslut om åsättande av särskilt uppskattningsvärde kan utläsas ur nedanstående sammanställning.

Avgifts- klass	Procentuell fördelning på resp. avgiftsklass
utan avgift	8 %
25 kr	17 %
40	14 %
55	8 %
75	5 %
100	5 %
125	6 %
150	4 %
175	4 %
200	3 %
250	4 %
300	7 %
400	15 %
Summa	100 %

Den genomsnittliga tiden för behandling (i taxeringsnämnd, av taxeringsintendent, i prövningsnämnd m. m.) av framställning om särskilt uppskattningsvärde har under åren 1965—1969 varit 63 dagar.

Sökandena har under den studerade perioden i mer än 60 % av antalet fall avstått från att inkomma med yttrande över taxeringsnämndernas förslag till uppskattningsvärden. Ca 82 % av de inkomna yttrandena har varit tillstyrkande.

I ca 80 % av totala antalet ärenden angående åsättande av särskilt uppskattningsvärde har prövningsnämnderna (fastighetsprövningsnämnderna) beslutat helt i enlighet med taxeringsnämndernas förslag och till ca 90 % har taxeringsintendenterna biträtt dessa förslag.

Fastighetstaxeringskommittéernas förslag till lag angående vad med fastighets taxeringsvärde i vissa fall skall förstås

Härigenom förordnas som följer.

Har i lag eller författning föreskrivits för myndighet eller annan att fastighets taxeringsvärde skall utgöra grund för beräkning av belopp, intill vilket inteckning i fastigheten må godkännas såsom säkerhet vid utlåning eller såsom täckning för fonder, och har fastigheten icke tidigare blivit taxerad eller har sedan fastigheten senast åsattes taxeringsvärde beträffande denna inträffat sådan förändring, som i 12 § 2 mom. kommunalskattelagen avses, må till dess fastigheten taxerats vid nästföljande fastighetstaxering utan hinder av föreskriften såsom grund för beräkningen läggas det värde, vartill fastigheten uppskattas av den föreskriften gäller.

Uppskattning, som i första stycket avses, skall, med iakttagande av fastighetens beskaffenhet vid den tidpunkt, då uppskattningen äger rum, ske efter det allmänna prisläge och de grunder i övrigt som tillämpats vid den närmast föregående allmänna fastighetstaxeringen.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971.
 2. Genom lagen upphäves lagen (1933: 359) angående vad med fastighets taxeringsvärde i vissa fall skall förstås.

